

#27. JAK DOBRZE PRZEŻYĆ KOMUNIE ŚWIĘTĄ?

Do odczytania w niedzielę 26 marca 2023 r.

Podczas dzisiejszej katechezy spróbujemy znaleźć odpowiedź na pytanie, jak owocnie i godnie przeżyć moment przyjmowania Komunii Świętej. Czas pandemii i związanych z nią obostrzeń sanitarnych pokazał, że nie wszyscy uczestnicy Mszy świętej rozumieją istotę tego sakramentu, nierzadko koncentrując się bardziej na zewnętrznej formie, niż na przygotowaniu swojego serca.

Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK 1387) przypomina, że *„aby przygotować się odpowiednio na przyjęcie sakramentu Eucharystii, wierni zachowają ustanowiony przez Kościół post. Postawa zewnętrzna (gesty, ubranie) powinna być wyrazem szacunku, powagi i radości tej chwili, w której Chrystus staje się naszym gościem”*.

Zgodnie z postanowieniem Konferencji Episkopatu Polski, wierni przyjmują komunię w postawie klęczącej lub stojącej. Postawę stojącą należy zachować wtedy, gdy udziela się Komunii świętej pod obiema postaciami: *„Wierni przyjmujący Ciało Pańskie w postawie stojącej wykonują wcześniej skłon ciała lub przyklękają na jedno kolano”*. *„Komunii świętej udziela się przez podanie Hostii wprost do ust. Jeżeli jednak ktoś prosi o Komunię na rękę przez gest wyciągniętych dłoni, należy mu w taki sposób jej udzielić a Przyjmujący powinien spożyć Ciało Pańskie wobec szafarza”³*.

Postawa zewnętrzna w chwili przyjmowania Komunii świętej ma wyrażać nasz szacunek wobec Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Nie może jednak być też na pokaz, aby nasza pobożność nie skupiała niepotrzebnie na sobie uwagi pozostałych osób. O ile to możliwe, starajmy się więc dostosować do zasad przyjmowania Eucharystii obowiązujących w danej świątyni.

O wiele ważniejszy od zewnętrznej formy przyjmowania Eucharystii jest stan mojego serca. Jeśli oczekując na przyjęcie Pana Jezusa w postawie klęczącej i do ust myślę z pogardą o tych, którzy wybrali inną formę, jest to znak, że grzeszę pychą i moje serce nie przyjmuje Chrystusa z pokorą, chociaż na zewnątrz ukazuję swoje uniżenie poprzez postawę klęczącą. To samo dotyczy przyjmujących Komunię świętą na rękę i w postawie stojącej. Komunię świętą przyjmujesz godnie, będąc w stanie łaski uświęcającej, a więc bez grzechu ciężkiego.

Zdarza się, że niektóre osoby utożsamiają owocne uczestnictwo w Eucharystii z przyjemnymi emocjami, które temu towarzyszą. Mówią wtedy, że *„to była piękna Msza – czułem taką radość i pokój. Miałem wrażenie, że Bóg jest blisko”*. Innym razem opisują swój udział w Eucharystii jako nudny, a więc czas w którym ich zdaniem nic się nie działo, nie doświadczali obecności Boga. Skuteczność Eucharystii wynika z faktu, że jest ona dziełem Boga, który sam jest w niej obecny. Nie jest zależna od naszych odczuć, emocji i stanu ducha. Nawet jeśli nic nie czujesz, nie masz żadnych głębszych przeżyć i trudno jest ci się skoncentrować na Bogu, Komunia święta ma moc, by cię przemieniać, oczyszczać z grzechów, uwalniać z nieuporządkowanych przywiązań i wzmacniać Twoje duchowe siły.

Przeszkodą w owocnym przeżywaniu Eucharystii mogą być również nasze zmysły, według których Ciało Chrystusa jest zwykłym opłatkiem. Bez wiary nie sposób dostrzec Boga w kawałku niekwaszonego chleba. Tymczasem Jezus celowo przyjął postać najskromniejszego, podstawowego pożywienia, aby nie skupiać naszej uwagi na tym co widzialne. Abyśmy decyzją wiary mogli ujrzeć prawdziwego żywego Boga.

³ Wskazania Episkopatu Polski po ogłoszeniu nowego wydania Ogólnego wprowadzenia do Mszału Rzymskiego, przyjęte na 331. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski 9 marca 2005 r., pkt. 38.

Za chwilę rozpocznie się Eucharystia. Zatrósz się o to, by z pokorą w sercu przyjąć Ciało Chrystusa, aby On mógł w Tobie działać z całą mocą. Zastanów się, czy twoim zewnętrznym gestom towarzyszy prawdziwa pokora serca, wyrażająca się m.in. w posłuszeństwie wobec Kościoła i jego przepisów. Poproś Ducha Świętego, by dał ci łaskę zrozumienia tego, co jest najistotniejsze w Komunii świętej.